Ч. 180. Субота 1 вересня (19 серпня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Соймові вибори на Мораві. — Митова війна з Сербією. — З Марокка. — Конституция в Персиї. — Події в Росиї.

Як доносять віденьскі часописи, наміряє правительство розвязати моравский сойм і розписати нові вибори. Так отже ухвалена в падолисті 1905 р. нова моравска краєва ординация виборча вийде в житє. Она запоручає Чехам більшість в соймі, а полишає на дальше представительство курий, прилучаючи лише до куриї більшої посїлости, міст і сїльских громад нову курию загальну. В куриях більшої посїлости і торговельних палат буде перший раз примінена система пропорціональних виборів. В куриях міст і сїльских громад, як також в загальній куриї будуть відбувати ся вибори в округах виборчих, утворених після народности. Від тепер буде моравский сойм складати ся з 150 послів, отже о 50 більше як доси. Засїдати в нім буде взагалі 65 Нїмців і 85 Чехів. Разом з соймом змінить ся також склад моравского виділу краєвого. Доси складав ся він з членів і тількож заступників, на будуче буде складати ся з 8 членів і 8 заступників.

Митова війна з Сербією не скоро, здаєть ся, дійде до кінця. Дня 25 с. м. удав ся король Петро в подорож по краю, а супроводить єго президент міністрів Пасич. Аж до повороту Пасича не будуть роблені ніякі заходи для покінченя спору з Австро-Угорщиною. Пасич заявив одному з дневникарів, що подрібно вичислить, які замовленя може Сербія поробити в Австриї, а яких не може. Сербске правительство думає пійти як найдальше в уступках, але коли би й то не помогло, спір полишить ся неполагодженим. Бєлгородска „Стампа“ каже, що зараз по повороті Пасича предложить сербске правительство у Відни нові услівя для закінченя митового спору. На елучай їх принятя прийде до остаточного заключеня торговельного договору. В тих предложенях заявить сербске правительство, що приймає тарифові услівя Австро-Угорщини і що загальну суму замовлень, які будуть пороблені в Австро-Угорщині підносить з 26 на 38 мілїонів, застерігаючи собі в заміну що до инших замовлень вільну руку. На случай відкиненя предложень сербске правительство полишить цілу справу на вишнім становищи.

Уведене в житє ухвал конференциї в Альґесірас стрічає на сильнійший опір мароканьского населеня, як надіяно ся. Супротив того підписане протоколу конференциї султаном не богато має вартости. Мароканцї безнастанно демонструють против свого володітеля і Французів, а навіть грозять проголошенем „сьвятої війни“. За провідника того руху уважають брата султана Муляя Абдуль Гасида. Підбурюють нарід против Французів також панісламскі аґітатори. Стоїть поза тим також завистъ Iшпанії, котра не конче радо дивить ся на господарку Франциї в Марокко. Звістний подорожник Люїджі Барчїні, що недавно був в Марокко замічає, що населене Марокка чує ся вдоволеним з нинїшного положеня і не хоче нїяких реформ. Аби перевести реформи, треба би придбати для них прихильність населеня, а то неможлива річ супротив великої ненависти поміж музулманами і християнами. В тій ненависти визначають ся саме Мароканцї, котрі придбали образоване в Европі. Не може бути також бесїди, після гадки Барчїнї'ого, о примушеню мароканьского населеня силою до принятя реформ. Марокко, край гористий і заволодіти ним не можна без величезних жертв.

Проголошене конституциї в Персиї прийшло мабуть або за вчасно, або за пізно — на кождий спосіб не в пору. Поки що наслїдки того проголошеня дуже сумні. Цїла державна орґанїзация — як доносять до Daily News — в розвалинах, на провінциї лютить ся анархія,

4)

Чіле
єго жителї і єго богатства.

Після Л. Дарапского, дра Д. Діля, Е Кона і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Після конституциї з 5 мая 1833 р. творить Чіле одноцїлу і неподільну републику, в котрій верховну власть виконує сам нарід через своїх вибираних заступників. На тій верховній власти опирає ся правительство, зложене з 3 независимих від себе властий: 1) власти законодатної або народних зборів, котрі складають ся з палати послів і сенату; — 2) власти виконуючої, зложеної з президента, 6 міністрів і ради державної і — 3) власти судейскої. Палата послів складає ся з 94 членів, котрих вибирає нарід безпосередно, 1 посла на 30.000 жителів, на 3 роки; так само вибирає нарід і сенат зложений з 32 членів але вже на 6 лїт. Президента вибирають на 5 лїт, а хто був вже раз президентом, не може бути знов вибраний. Теперішний президент, вибраний в 1901 р., називає ся Херман Ріеско (Jerman Riesco). Рада державна складає ся з 11 членів, з котрих 5 іменує президент а 6 конґрес або збори народні.

Цілий край поділений на 23 провінциї і одну териториію (Маґаллянес), а кожда провінция ділить ся знов на департаменти. Найвисший адміністративний урядник в кождій провінциї називає ся інтендант, а кождий департамент має найвисшого урядника званого ґобернадором. Інтендантів і ґобернадорів іменує президент і може їх також усувати. Судиїв іменує президент з тих людий, котрих пред кладають єму суди апеляцийні, але усувати раз іменованих вже не може. Найвисший трибунал єсть в столици краю, в Сантіяґо, а судів апеляцийних єсть 5. В столици кождого департаменту мусить бути учений судия, а справи дрібні (баґательні) розсуджують іменовані до того судиї, котрі однак не дістають ніякої платнї.

Після конституциї єсть релїґія римо-кат. державною релїґією, але від 1883 р. вільно кождому виконувати публично релїґійні практики свого віроісповіданя. Духовеньство стоїть під властию архієпіскопа з Сантіяґо і 3 епископів.

Про школи дбають Чілїйцї дуже. Вся наука навіть університетска — не так як у нас — єсть безплатна. Найвисшою властию шкільною єсть „найвисша рада научна“. Більшість членів тої ради вибирають професори університетскі, а прочих членів іменує правительство. Президентом тої ради єсть вибираний ректор університету. Университет в Сантіяґо має чотири виділи: правничий, медичний, для наук природних і математики і виділ для штук красних. В кождій столици провінциї а також і в деяких столицях департаментів суть лїцеї (ґімназиї), котрі мають або 6 кляс і тоді називають ся лїцеями першої кляси, або мають лиш три кляси і називають ся лїцеями другої кляси. Семінариї учительскі, котрих було в Чілї до недавна лиш 2 мужескі і 2 женьскі, називають ся тут „нормальними школами“. Публичних шкіл народних було в Чіле в 1896 р. 1269, а до них учащало 111.361 учеників і учениць. Лїцеїв було в 1895 р. 30, а в них около 6000 учеників. Крім того єсть ще й богато приватних шкіл; в 1892 р. було їх 410 з 28.789 учениками. В Сантіяґо єсть ще педаґоґічний інститут, школа рільнича, академія войскова, школа маринарска, школа ґірнича, академія малярства і иньші школи фахові.

В Чіле мусить кождий служити у войску з вимкою сьвященників, учителів і урядників державних. Національна ґвардия в часї війни числить 90.000 мужа, а постійна армія в часї мира має (1901) 17.385. Военна маринарка складає ся з 34 кораблїв з 4197 мужа залоги і з 355 пушками. Кріпостий в Чілї нема; лиш одно Вальпараізо трохи укріплене а відтак знаходить ся ще кілька давних фортів в краю Аравканів.

Хто з Европи їде до чілїйскої столицї, не може поминути міста Вальпараізо, котре хоч тепер майже цїле розвалене, не стратило свого значіня і подібно як Сан Франціско віджиє небавком знову, бо чим Сан Франціско для західного північної Америки, тим Вальпараізо для західного побережа полудневої Америки: то найбільше торговельне місто в сих сторонах з найбільшим і найвигіднїйшим портом. Вальпараізо (букви „аі“ треба виразно кожду окремо вимавляти) значить дословно „долина раю“; але надармо шукав би тут хтось якогось раю або хоч би долини, котра би своєю красою і буйною ростинностию бодай трохи нагадувала рай.

державні каси пусті. Армія, що від кількох місяців жиє „власним промислом“, полишає ся і на дальше неплачена, в наслідок чого на дневнім порядку суть случаї явного бунту. Навіть бриґаду козаків, устроєну на взір російский зменшила громадна дезерция. Шахови випадає власть з руки; маловажений власними підданими, єсть безсильний супротив Туреччини, котра мимо єго протестів загорнула на західній границі кусень землї і не гадає єго випустити з рук. Як кореспондент Daily Mail каже, робить Німеччина заходи, аби скористати з заколоту. В найблизшім часі може в перскім заливі утворити ся німецка войскова стация так як в Кіячав.

„Страна“ доносить, що сими днями відбуде ся в Петергофі нарада висших достойників в справах внутрішної політики. Нарада ся стоїть в звязи з послїдними подіями в державі. Що до свого характеру має бути она така сама, як нарада скликана по 13 марта 1881 по убитю царя Александра II, коли за єго сина а батька теперішного царя настала була в Росиї страшна реакция. В нарадї возьмуть участь особи, що стоять при кермі держави і особи, з котрих назвищами в двірских кругах числять ся. Крім них будуть прошені о висказанє своєї гадки державні мужі з недалекої минувшини. — З Берлина знов доносять, що на нарадї, котра має відбути ся під проводом царя, має бути рішене питанє: „Чи заводити в теперішню хвилю реформи з вересня, чи войскову диктатуру?“ Коли би рада міністрів заявила ся за введенем реформи, буде утворений коаліцийний кабінет, зложений з урядників і бувших членів Думи, а Дума збере ся скорше, ніж царским маніфестом заповіджено. — До Berl. Tagebl. доносять з Петербурга, що замахи на Столипина і Міна захитали довірє двірских кругів до Столипина так, що єго димісия є на дневнім порядку. Столипин був так зле поінформований о публичнім настрою, що ще перед кількома днями поставив внесенє о знесенє надзвичайного стану облоги в Петербурзї, увіряючи, що столиця є спокійна. Натомість двірскі круги готові починити деякі уступки, коли би Гучков, Шіпов і Гайден згодили ся вступити до кабінету. — Стан здоровля доньки Столипина значно поліпшив ся, горячка зменшила ся. Лікарі думають, що буде єї можна виратувати без ампутациї ніг, бо она ще так молода, що розтріскані кости можуть ще зрости ся. Син Столипина має ся лїпше. Є надія, що незадовго подужає.

Новинки.

Львів, дня 31-го серпня 1906

— **Нова ґімназия в Сокали.** Є. Цїс. і Кор. Величество зволив Найвисшим рішенем з дня 21 серпня с. р. призволити на відкритє державної ґімназиї з польскою викладовою мовою в Сокали з початком року шкільного 1906/7.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ветеринарийного інспектора Йосифа Блоха з Дрогобича до Подгуржа, старшого повітового ветеринаря І. Новака з Жидачева до Стрия, повітових ветеринарів П. Ольбрихта зі Стрия до Збаража, Л. Ульриха з Жовкви до Богородчан, А. Пшикопу з Товмача до Бжеска, З. Юрого з Кракова до Жовкви, Ст. Мамака з Турки до Товмача і ветеринарийного асистента Т. Срочиньского з Богородчан до Львова.

— **Статистика м. Кракова.** Після справоздання міского бюра статистичного за місяць липень, населенє міста Кракова в тім місяци виносило 101.789 осіб, з чого 51.690 женщин, а 50.099 мужчин (вчисляючи в то 6049 войска). З того числа припадає на населенє християньске 73.364 людий, на жидівске 28.425. Дїтий уродило ся в липни 253 (163 римо-кат., 4 гр.-кат., 86 жидів), померло в тім часї 237 (183 християн, 54 жидів). Супружеств заключено 74, а іменно 65 християньских а 9 жидівских.

— **Підроблені рублї.** Краківска поліция арештувала оногди підданого російского, Феликса Белчиньского, під закидом пусканя в обіг підробляних рублїв.

— **Сензацийне арештованє.** Париські дневники доносять, що недалеко Бреста арештовано під закидом крадежи дорогого перстеня, Ґреґера, котрий заявив, що єсть російским державним радником і членом російскої амбасади. Він був знаний в париских товариских кругах. Тепер обвинуватили єго о крадіж граф і графиня Роделлек, у котрих був в гостинї. Одного разу побачив Ґреґер у графинї чудовий перстень з синим диямантом. Сей диямант находив ся колись в коронї Людвика Филипа. Пізнїйше переходив він через кілька рук, аж врештї купила єго графиня за 50.000 франків. Дня 2 с. м. гр. Роделлек перед грою на фортепянї зняла перстень і положивши єго на столику забула про него. На другий день стали за ним шукати в цїлім домі, врештї прикликано комісаря поліциї. Сей перевів слїдство і вкінци рішив ся зробити ревізию і у Ґреґера. Наслїдок ревізиї був такий, що перстень найдено в кришталевім флякони, в порошку до зубів. Ґреґер зовсїм тим не змішав ся і заявив, що перстень дістав ся там без єго відомости. Комісар відставив Ґреґера до суду, де він також випер ся вини. Російска амбасада на запит суду відповіла, що Ґреґер не єсть зовсїм членом амбасади, а титул державного радника єсть лиш почестним і дуже в Росиї розповсюдненим. При новім переслуханю подав Ґреґер, що може через ошибку вложив перстень до флякону. — Ґреґер був через 2 роки ґенеральним російским консулем в Ню-Йорку і товаришем царевича Николаєви II. в єго подорожи до Франциї.

— **Кровава любовна пригода.** З Відня доносять: Оногди около 10-ої години вечером, в однім з міских огородів 19-лїтний челядник кравецкий, Йосиф Кляцек, двома влучними вистрілами з револьвера позбавив житя свою суджену 18-лїтну прачку Анну Куттман, почім сам відобрав собі житє. Причиною того кровавого вчинку мала бути зазрість.

— **Найменша риба** на сьвітї знаходить ся в гірскім озері Бучі на Филипиньскім острові Люцон. Жителї острова називають се малесеньке зьвірятко „сінарапан“. Найбільша з того рода рибка єсть лиш на пів цаля довга, а найменша має ледви пяту часть цаля. Около 6000 таких рибок іде на фунт. На щастє люцоньскі рибаки не продають сінарапанів на штуки або на сотки, лиш відмірюють на лїтри. Хоч і як маленька тота рибка, а однак єсть она дуже важним артикулом поживи навіть в так богатім у всїляке добро краю як Люцон. Коли в містї на торзї появить ся рибак з кошем повним сінарапанів, то Филипинцї а навіть й американьскі вояки раді дуже тому і обступають єго гурмою. Нема так густої сїтки, так тоненького гачика від вудки, щоби тоту рибу зловити. Туземцї придумали до того дуже тоненьке полотно і ловлять в сїтки з него тисячі рибок за одним разом. Щоби їх приготовити до їдженя, то насамперед лишають їх на якийсь час в коши, щоби вода з них стекла, відтак мішають їх з перцем і иньшим корінєм і виставляють на листках на сонце; они тоді борзо висихають і готові до їдженя. Туземцї уважають їх за великий присмак і кажуть, що смак їх не дасть ся з нічим порівнати. Рибок тих не варять, бо они тратять тоді зовсїм свій смак.

Льоси на рати — остереженє! Звичайно в осени, коли люди мають трохи більше гроша, з'являють ся у нас небесні птиці, котрі не орють ані не сїють, але забирають від добродушних а не розважних людий рати на льоси, котрі обіцюють опісля прислати, а поки що дають мов би на задаток лиш один цїнний папір, за котрий кажуть, ще окремо платити. Такий папір показує ся опісля проспектом або простим оголошенєм, друкованим в якімсь „Лїско“ лихою знїченою польщиною, з котрого можна довідати ся, що властитель банку перебуває в Берлинї а рати за льоси треба

Подорожному, що по довгій дорозі на мори допливає до побережа коло Вальпараїза, впадає насамперед в очи кілька високих скалистих горбів, на котрих видніють ся форти з величезними пушками найновійшої конструкциї. Коло морскої лїхтарнї на Пляя Анча (вижина) запливає відтак корабель до заливу, що тягне ся півколесом попід місто. Залив той замикають високі гори, на котрих крім стовповатих кактусів не росте більше нїчого. Прекрасні лїси, які там були ще під конець 18 столїтя а в котрих не рідко знаходили ся ще й великі пальми, вирубали ротоси, місцеві робітники, на материял до будови домів. Лиш ще в кількох ярах видко слабі слїди давної ростинности. Послїдні кінцї кордилерских гір підходять в заливі так близько до берегів моря, що треба було кілька горбів розкопати, щоби зробити місце на улиці, на котрих тепер відбуває ся торговля сеї найбільшої пристанї на західнім побережу полудневої Америки.

В заливі стоїть завсїгди по кілька сот заякорених пароплавів і вітрилових кораблів з цїлого сьвіта, а поміж ними видко кільканайцять розлинваних суден, що служать на склади товарів, звезених тут з ріжних країв. Улаждженя портові до сеї пори ще не достаточні, бо єсть лиш одна причаль побудована з зелїза, коло котрої можуть ставати великі пароплави, підчас коли всї инші кораблї мусять перевозити свій набір лодками чи то на беріг чи на корабель. До того приходить ще й то, що кождого вечера з дивною правильностию почавши від 5 год. зачинає дути острий полудневий вітер від сторони суші і спиняє всяку роботу. Тихий Океан робить тут злу славу своїй назві, бо значну часть року буває дуже неспокійний. Найгірші часи припадають на місяці липень і серпень; тоді північний вихор так розбуркує филї, що мимо портових гатий не можна нїчого анї на корабель набирати анї з корабля зносити, а перевозові судна мусять не то цїлими днями али й цїлими тиждьнями стояти на рейдї без роботи. З пересїчних 298 робочих днїв треба було впослїдних пяти роках викинути по яких 117 днїв з тої причини, що задля розбурханого моря не можна було нїчого робити. З того вже можна зміркувати який то „рай“ в тій долині раю“. Але в найновійших часах казало чілїйске правительство виготовити пляни до будови великих мурованих гребель коштом 50 мілїонів пезетів і за 6 лїт мають ті роботи бути покінчені.

Круглаву пристань відграничує від заходу рибацке сїльце Мембрілльо; до него припирає відтак уряд митовий зі своїми будинками складовими, в котрих містять ся товари за богато мілїонів. По за урядом митовим видніє ся на горбі величезний будинок, школа маринарки. Перед будинками складовими видко згадану вже причаль. В сїй найстаршій части пристанї (Ель Пуерто) стоять перед ґенеральною командантурою маринарки военні кораблї републики і кілька плаваючих доків і там також єсть місце, де стоїть множество перевозових кораблїв, з котрих здоровенні смаглаві робітники виносять на беріг товари бродячи нераз аж по колїна у воді. Тут від „Пяца Інтенденция“ з правительственним будинком починає ся портова улиця „Авенїя Еррацуріц“ з бюрами домів торговельних, між котрими нїмецкі фірми займають найперше місце.

Поза тою улицею єсть найстарша улиця торгова Калле Артуро Прат, при котрій знаходять ся головно банки і доми гуртових купців; відтак іде улиця Блянко і улиця Есмеральда, котрі своїми домами купецкими і виставами дорівнують подібним збитковим улицям в Европі. На місце одноповерхових домів з ґалерийками і збудованих з дерева, стапули тут масивні палати. Через площу Аннібаль Пінто і улицю Кондемта іде ся відтак на площу Вікториї до найкрасшого місця в містї, обсадженого тїнистими деревами, де стоять самі величаві будівлї, між иньшими театр і церков сьв. Духа.

(Дальше буде).

посилати до якогось банку в Будапешті. На тім папери, відповідно украшенім, щоби єму надати вид якогось цінного паперу суть ще й подані всілякі ґрупи льосів та ціна за яку їх можна купити. Отже з такими паперами їздять якісь аґенти і продають їх та ще кажуть відтак посилати собі рати без кінця. Коли опісля один або другий так затуманений провидить і зміркує, що став ся жертвою якогось дурисьвіта-мантія, то навіть не має на кім пошукати своєї шкоди. Іноді знов їздять також якісь аґенти банку з Берна на Мораві та роблять так само. Отже перед такими аґентами і купованєм льосів на рати остерігаємо наших читателів, бо як зачувати тоті птиці небесні зачинають вже злітати ся по жир до нашого краю. Особливо треба вистерігати ся, щоби не купувати льосів т. зв. клясової льотерії угорскої або й німецкої бо такі льоси заграничні у нас заказані. Взагалі кождого аґента, який би явив ся з льосами чи то у когось дома, чи приступив де в місті до когось на торзі, треба від себе гнати а навіть загрозити донесенєм до поліції, бо то мантії, котрі лиш шукають легковірних, щоби видурити від них гроші. А навіть в такім случаю, як би хтось і дістав добрі льоси, то всетаки заплатить за них в двоє або в троє тілько кілько они поправді варті а до того ще й певно нічого не виграє. Хто може щось ощадити, зробить найліпше, коли буде складати до якоїсь каси ощадности.

— Войско при роботі коло бураків. На полях рафінерії цукру в Опаві працювала сими днями компанія войска. Управитель Альшер не міг дістати подостатком робітників до роботи коло бураків і віднїс ся длятого — як доносить „Politik“ — з просьбою до войскової команди в Опаві а тота відкомандувала тоді три партиї по 45 мужа до роботи в поли. „Opavsky Tydennik“ взиває тепер властителів більшої посїлости ґрунтової, щоби они так само робили як Альшер.

— Нове королївство. Европа дістане мабуть небавком нове королївство. Даньский король носить ся з наміром прибрати в найблизшім часї титул короля Ісляндиї. Доси має сей остров лиш свого міністра в Копенгазї а самим островом править королївский намістник. Тепер же Ісляндці висказали бажанє, що хотїли би бути тїснїйше злучені з Данією, а король тронутий їх преданностию згодив ся на то і заявив, що вложить собі на голову корону Ісляндиї. Нове королївство буде впрочім тим відзначати ся, що буде одинокою в Европі державою без армії, бо князївство Монако а навіть република Сан Маріно можуть повеличати ся арміями; лиш самі Ісляндці не будуть мати анї сухопутного войска анї маринарки.

Телєґрами.

Тїшин 31 серпня. Є. В. Цїсар з частию дружини виїхав нинї рано о 6 год. повозом на місце вправ.

Берлин 31 серпня. Француский мінїстер справ внутрішних Клемансо виїхав назад до Парижа.

Варшава 31 серпня. „Słowo“ доносить на основі інформаций петербурґских ґазет, що скріплено надзір над подорожними їдучими з Варшави до Петербурга. На всїх стациях збільшено число жандармів і склад тайної поліциї. Зроблено то з причини чутки, що варшавска боєва орґанїзация наміряє перенести свою дїяльність до инших міст.

Петербург 31 серпня. „Товариш“ доносить, що в жовтни с. р. будуть в чорноморскій ґубернії заведені суди присяжні.

Петербург 31 серпня. „Правіт. Вестн.“ оповіщує, що на нарадї представителів висших заведень наукових постановлено однодушно розпочати науку з днем 28 вересня.

Петербург 31 серпня. „Речь“ пише, що мінїстерство поручило ґубернаторам, щоби пояснили селянам, що скликанє Думи в давнїм єї складї єсть неможливе а численні резолюциї сїльских громад в сїм напрямі суть без цїли.

Петербург 31 серпня. Столипин заявив одному з виднїйших жовтняків, що не думає, щоби скорше скликанє Думи втихомирило терор. Будуча Дума буде складати ся з умірних ґруп законно опозицийних приклонників лївиці. Кадетів і социялїстів не буде більше як було приклонників правицї в першій Думї. Така Дума не може бути авторитетом для ґруп революцийних.

Ню-Йорк 31 серпня. Кандидат демократів на президента Бріян виголосив на мітинґу, устроєнім в єго честь, бесїду, в котрій між иншим зазначив, що настрій, сприяючий мирному залагоджуваню межинародних спорів, робить поступи. Відтак навів яко найпильнїйшу для Америки справу: справу трустів та вичислив средства, котрі моглиби ту справу залагодити на вдоволенє суспільности. Наконець заявив, що вже настала пора збурити плютократию, котра висисає сили народу.

НАДІСЛАНЕ.

Хто з В. П. господарів хоче собі уменшити ручну і так дорогу працю при сапаню і обгортаню бараболь а хотів би, щоб лїпше єму родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен завсїгди уживати кінного плужка. Видаток на плужок уже в першім роцї виплатить ся — а передовсїм сими часами, коли за робітника трудно і дорого платить ся, а нїколи так не управить ся ручно як способом машиновим.

Цїна плужків до бараболь з полицями до розширюваня, цїлком зелїзних зі сталевими лемішами, лекший Нр. 1. — 20 К. (10 зр.), сильнїйший з ралом на передї 30 К. (15 зр.). Сапачі кінні 44 К. (22 зр.).

Плуги до ораня від 10, 11 і 12 зр Вироби власні і випробовані. — Цїнник даром висилає ся, прошу лиш жадати:

Іван Плейзя
в Турці під Коломиєю.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— ТОВАРИСКА ЗАБАВА — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хороше, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад“. В сїм річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Цїна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецкий Кут (Буковина).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8 15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).